

Němčičské čtení

LISTOPAD

2003

č.4

Vážení občané,

blížící se konec roku nám všem připomíná, že jsme o rok zestárlí, děti a vnučata povyroستly, ale také to, že nás někteří naši spoluobčané navždy opustili.

Koncem roku se všude dělají inventury, kontroly a jiné uzávěrky. V naší obci se na konci roku 2003 ukončí zkušební provoz ČOV a bude provedena její kolaudace. Děkuji firmám, které se podílely na výstavbě „Kanalizace a ČOV Němčičky“ pod vedením fy VIS Hradec Králové a IMOS group s.r.o. Zlín-Tečovice za kvalitně provedené práce a dobrou spolupráci. Ve škole jsme provedli opravy havarijního stavu hygienického zařízení (WC) a byla dokončena oprava venkovních omítek a nátěrů v hodnotě 600 000 korun. Z toho byla dotace od MMR - POV ve výši 300 000 Kč. Za převzetí těchto oprav a za jejich kvalitní a zdárné dokončení děkuji firmě Mikulica s.r.o.

Na četné žádosti stárků a mládeže byla s jejich pomocí rozebrána stará taneční plocha a udělali jsme nové taneční kolo s předlážděními. Současně byly opraveny schody, terasy a doplněny lavice; to vše s nákladem 150 000 Kč. Všem, kteří při těchto pracích pomáhali, upřímně děkuji.

V závěru tohoto roku bylo pod dozorem Vodohospodářské správy Břeclav provedeno vyčištění a zpevnění břehů místního potoka od konce obce a kolem koupaliště. Náklad na tyto úpravy činí 4 000 000 Kč.

Veľmi si vážím činnosti těch občanů, kteří ve svém volném čase pomáhají a zapojují se do kulturního a společenského dění v obci. Jde o přípravu a pořádání hodů, plesů, schůzek a besed s občany, vinařského dne, divadel, pěveckých vystoupení a dalších akcí. Při tom nám významně pomáhají organizace myslivců, zahrádkářů, sportovců aj.

Tradičně na konci roku děkuji všem občanům za vytváření pěkného vzhledu obce udržením předzahrádek, okolí domů i veřejných prostranství.

Děkuji rovněž všem zaměstnancům obecního úřadu a celému obecnímu zastupitelstvu za spolupráci, pomoc a ochotu udržovat majetek obce v řádném stavu a informovat občany o dění v obci.

Ludvík Hycl
starosta obce

Na vydání tohoto čísla finančně přispěla
firma **MIKULICA**, s.r.o.
z Velkých Pavlovic, Nádražní 511/3

DRUHÝ VINAŘSKÝ DEN

30. srpna 2003 uspořádalo Sdružení vinařů z Němčiček druhý vinařský den.

V 8 hod. bylo zahájení řízenou degustací vzorků vín s použitím 100 bodového systému hodnocení, které odborně vedl ing. Josef Balík, PhD. ze Zahradnické fakulty v Lednici. Degustace se zúčastnilo 37 vinařů. Po skončení začala ochutnávka nejlepších vín místních výrobců. Současně si návštěvníci mohli prohlédnout výstavku mostových a stolních odrůd hroznů. Tato byla proti minulému roku podstatně bohatší. Ve stejnou dobu byly organizovány exkurze do místních vinařských tratí, o které byl značný zájem.

Od 13 hodin bylo možné navštívit vinařské sklepy těchto vinařů: Jan Horák, Jan Stávek, Oldřich Čermák, Pavel a Radim Stávkovi, ZD Němčičky.

Ve 13 h byl zahájen kulturní program průvodem po celé obci. Všele průvodu šla krojovaná mládež, za ní jezdecký koně, dál jely bryčky se starostou, radními, hotaři a policajtem v dobových krojích a selský vůz s pěveckým sborem.

Průvod končil na nádvoří kulturního domu, a pak následoval historický pořad zarážení hory. Po něm vystoupil folklorní soubor Břeclavan, který v doprovodu cimbálové muziky předvedl taneční pásmo z Moravy a Slovenska. Přítomní diváci odměňovali pěkné vystoupení mladých tanečniců častým poteskem.

Návštěvníci si mohli v sále KD prohlédnout výstavku vinařského skleněného zboží, které bylo rovněž prodejně. Po celé odpoledne byly na nádvoří opékány trdelníky, o něž byl velký zájem. Proti minulému roku bylo zaděláno dvojnásobné množství těsta, a to z 10 litrů. Ti, kdo měli chuť na něco ostřejšího, mohli si zakoupit dobrý smří guláš.

Vám, kteří jste se vinařského dne nemohli zúčastnit, uvádíme celý průběh zarážení hory, jak jej nacvičila paní Marie Forejtníková podle předlohy z roku 1947:

Slavnost zarážení hory začala písní Morava krásná zem. Na terase nádvoří kulturního domu byl připraven malý vinohrádek s několika keři révy i s hrozny. Dále tam byla hlídačova bouda, stůl a za ním představitelé obce. Vinohrádkem procházeli dva hotaři (V. Komárek a J. Hádlík).

První předstoupil před obecenstvo policajt (R. Lang), zabubnoval a hlásil: *Na vědomost se vám dává, abyste to všeci věděli: Túto chvílu bude se zarážat naša hora, jak ju tady vidíte. Tady sú u ní náš pan starosta (L. Hycl), homýj (B. Kopřiva), radní (J. Procházka) a obecní písař (O.Svoboda). Pan starosta nám včil řeknú, proč se tá hora vlastně zarážá. Poté udeřil na buben a odstoupil. Pak vystoupil starosta s touto řečí: *Váženi a milí, homí a dolní, domáci aji přespoiní. Od tejto chvíle, co zarážime túto horu, nesmí nikdo cizí do vinohrada vstúpiť. Děcka samy nesmijú vůbec do vinohrada chodit, v deň sobotní odpoledňa se nesmí ve vinohradě pracovat.**

Hrozny zrajú, naša radosť. To vinečko se v nich vaří. A tož poklekáme na kolena a pomodlíme se k Bohu Všemohúcimu, aby požehnal našem vinohradom a aby chránil našu horu od všelikých nešťestí, zhůbných pľactva, rudy, červú, vincúnú a všelijakej inší žůžele.

Pak starosta poklekl u připravené jámy a spolu s účinkujícími se modlil „Otčenáš“. Nato svazkem připravených kiasů kropil svěcenou vodou jámu, tyč i okolí.

Dále zazněla píseň (pěvecký sbor Němčiček dirigoval J. Suský) „Bože nám požehnej“.

Po písní vystoupil hotař, vytáhl z kabele hrozen, děl účastníkům zobnout a zbytek hodil do jámy. Starosta a celý výbor zvedli připravenou tyč, na jejímž vrcholu byla kytice z polních květin, zasadili ji do jámy a upevnili kolyky. Když byla práce dokončena, policajt zabubnoval a starosta se opět ujal slova: *Od tejto chvíle je hora zaražená a žádněj nesmí z vinohradu hrozny krasť a nijakú škodu tam dělat. Tak psáno jest už v roku 1417 v horenským právu našeho kraja a ten zvyk se kaže zachovávat aji do budúcná. Máme tu o něm zákony, kerý se musijú dodržovat.*

V dalším písař otevřel velkou knihu, podal ji starostovi a ten četl: *Počestnýmú obyvatelstvu našej starosíavnej obce Němčičskej se na vědomost dává.*

Pak dalši text četl již sám písař:

Za první: Kdožkoli by cestú šel a do vinohrada, nejsúce jeho, pro hrozen aneb cokoli jiného rukú sáhí, ten a takový o ruku, pakľby tam vikročil o nohu, přijítí má a jestliže by celým

životem do vinohrada vstúpil, z něho něco vzal a při tem přistizen byl. Kdo trať, lečby slavný súd ináč ustanoviti ráčil.

Za druhé: Vyjimku tvoří nemocný člověk a požehnaná žena. Pakliže by tito mimo hory šli, pro žizeň hroznu zralého žádostivi byli, temto se povoluje, aby na hotaře ikrát zavolali a hotař má takovým tři hrozny utrhnut. Esli by se hotaře nedovolali, mají si i hrozny utrhnut, ve vinohradě snézt, stupky ke pňu zahrabat a na kolek jeden groš vložit.

Za třetí: Esliže by něčí sviňa, tele, koza, barjaké hovado lebo kuň do hory vešli a od hotaře zajati býti, ten má čtyry groše zaplatit. Škodu uhradit, za psa pak deset grošů platit.

Za čtvrté: Kdo v hoře nic nemá, ten aby do ní nechodil a nevstupoval. Pokávác' bude tam nalezen a chycen, tři dni má v kamrlíku sedět a dest grošů zaplatit; to když se u něho nic nenajde. Pakli by se u něho něco ukradeného našlo, má mu to na hrdlo pověšeno býti a on s tím na šibenici pověšen bude. Pokud by se bránil a při tem zabit býl, tehdy mají jemu tři hroznové, marhule, ořechy, trmky alebo co jiné ukradl, na hubu vloženy býti a on zahrabán býti má, leda by súd ináč ustanovil.

Za páté: Esli by nekerý kopáč susedovi svojemu peň pod rýnu tahl z cizího vinohrada do svého, kolikožkoli pňu by přetahl, tolik žeber z jeho boku vytažených býti má. Když by snád' oblúky vyťahoval a kradl, má s takovými oběšen býti.

Za šesté: Kdo strom ovoce nesúci ve vinohradě blízko rýny stojící má, z toho stromu ovoce sbírat, z něho třásť a trhat, ano, i co do rýny padá, právo má.

Za sedmé: Vinobraní činíti a hrozny trhat nesmí nikdo spíš, než až jak homý, úřadí a slavná valná hromada všech kopáčů a mužů starodávnych ustanoví.

Za osmé: Hotaři mají věrně hlídat, ovoce ani hroznu dom nenosit a každého, keho ve vinohradě chytnú, ať by to člověk nebo hovado bylo, slavnému súdu předvedú a na to přísahu složití mají.

Po této řeči starosta zabubnoval policajt, hotaři přistoupili ke starostovi a poklonili se. Starosta otevřel knihu a předřikával přísahu.

Hotaři opakovali: *My hotaři při Pánu Bohu Všemohúcim tejto počestnej obci sľubujeme, že budeme túto horu a vsecky vinohrady p'ede všemi škúdníky věrně a svědomitě hlídati a každého, kdo ve vinohradě něco ukrade k právu horenskému předvedeme. K tomu nám dopomáhej Otec, Syn a Duch Svätý. Amen.*

Potom policajt zabubnoval a říkal: *Na vědomost se dáva, od tejto chvíle je hora zaražená. Všeci ste slyšeli, jak přísný tresty čekajú od vůlku každého, kdo ve vinohradě něco ukrade, lebo tresty na zloděju a škúdníky sú ukrutné. Znovu zabubnoval a šel k radním.*

Po písni Na pavlovskej dolině se pozornost obrátila na děni ve vinohradku. První hotař tam spatřil zloděje (Ludín), jak se plíží a poté trhá hrozny. Hotař strhl pušku z ramene, zapískal píšťalkou na druhého hotaře, který mu hvizdnutím odpověděl. Zloděj se pokoušel utéct, byl hotaři chycen, a ti ho vedli před soud ke stolu u proutěné boudy. Druhý hotař se postavil před soudnou stolicí a sebevědomě oslovil: *Pane starosto! Chytli sme zloděja a jak se po našem horenskému právu patří, vedem ho před váš slavný súd. Tento ničema trhal hrozny, lámal oblúky a cpal do sebe všecko, co ve vinohradě narval.*

Na to starosta: *Vidíte ho! Včil se třase, ale krast, to umí. Mluvi! Kradls?*

Zloděj: *Pěkně jich prosím, pane starosto, šel sem okolo vinohrada, vyschio mě v krku, nohy bolely, tož si povdám, enom jeden stfapeček si utrhnu, tým nikemu neuškodím.*

První hotař zhurta vypadal: *Co? Jeden? Casnoval to, až se celej vinohrad třásl.*

Starosta: *Prohľedajte ho! Na to hotaři prohledávali zloděje, vyťahovali mu hrozny ze záhadří a z kapes a vykřikovali: Tu jeden, zas jeden, druhej a v tejto kapi dva. Znovu strosta: Ja, tož ty si mé pěkněj obľudnik. Tož že jeden a zatím ...pokýval hlavou a zakašlal. No knupica halena, to se mu podařilo, že enom jeden. Pěkného hvizdohájka ste to dneska chytli.*

Poté začal zloděj úlisně: *Ale, pane starosto, dyť já sem ...* Starosta: *Ticho, neodmlúvat. Přitom hotaři mířili na zloděje čagany a starosta ještě pokračuje: Tož, co sem řekl? Bude ticho, nebo ně! Viš ty vlastně, kdo my sme? Neviš! My sme slavnej úřad. A viš, nač je tento slavnej úřad? Zas neviš. Tož já ti to teda řeknu. Takovej úřad je tu na to, aby tady byl. Rozumíš?*

Pak homý zalistoval v knize a říkal: *Podľe zákona našeho, paragraf 12, článek 5, odsuzuje se zloděj a škúdnik tento, jak to tady stojí: Kdo kradí a zalhal, přesto, že u něho kradený*

hrozny nalezený byly, tento do kamrlíka v hladomorně vězení tuhého na 7 dní a nocí uvržen být má. Na to sal pokyn hotařům, aby ho dali do hladomorny. Ti ho odvedli do slámené boudy, zavřeli za ním dveře, které zapřeli kolkem a odešli hlídat do vinohradu. Sbor zazpíval píseň Vinohrady, vinohrady.

Starosta seděl spolu s radními u stolu, pojídali hrozny přinesené od hotařů a po chvíli začali debatu: *Vidíte, jak je to s tema zlodějama. Cizího si neváží, svého si nehlídá. No, jak sme tak všeci pohromadě, možem se poradit kdy by se mohlo začat sbírat. Co říkáte, jaká je letos ukážka? Radní: Mné se zdá, že tento rok to bude tuze dobrý. Horný: Dobrý, dobrý. Záleží na tom, jak kdo vinohrad opatroval. Ja, milá brachu, to není enom hrozinky sbírat, to se musí taky jaksepattřít dělat. Na to starosta: No ba, copak je to málo práce, stříhat, kopat, smítat, šplíchat, zastrkovat a čert ví, co eště všecko. Něž toho trochu dostaneš dom, tá špetka vína dojde sakra draho. Horný: Jistě, jistě, a co dyž dojde ruda nebo moko, sme chudáci a nemáme nic. Radní: To je tak, Matěju. Na všecko se musí pamatovat. Nepomože enom bédovat, dyž dojde zie. Zachránit, co se dá a dělat neco proti temu. Jak začne vinohrad růst, každú prácu udělat zavčas; esli smítat, vázat, zastrkovat, šplíchat aji čtyři nebo pětkrát a věř, že tak se úroda zachráni.*

Pak přišel ke stolu hotař, který mezi tím natrhal misku hroznů: *Pane starosto a slavněj výbore! Njesu vám, co jako vrchnímu v obci patřít, první úrodu z našech vinohradů, na kterých sme se nadělali všeci dohromady. Ať vám všechny slůžijú ke zdraví. Každému podal hrozen a odcházel. Starosta: Děkuju vám, hotaři, dobre ste doposavád hlídali a prosím vás, abyste majetky naše, hory naše, aji tú našu budúci pochůtku - víno dobre vartovali. Oba hotaři: To vám pane starosto sľubujeme.*

Sbor zazpíval píseň Veselá je dědina.

Starosta se vrací k nedokončené debatě: *Tak susedi, podle vašeho mínění, kdy by se mohlo začat s vinobraním?*

Radní: *Při dobrým počasí tak za tři týdně. Ale šak na valnej hromadě se eště dohodnem.*

Horný: *Dyby náhodú začaly dýště, musí se spíš, aby všecko nepohnilo. To už nechte mně na starost.*

Starosta: *Abychme nezapomněli, zejtra, jak víte, půjdú hotaři do kostela, tož místo nich bude hlídat horný s radními. Hotaři se pak vrátijú na svý místa. A včil, čas leti, měli bysme se pomali brát dom. Pomali vstávali, brali si ještě po hroznu a odcházeli.*

Sbor zazpíval píseň Chodniček bělavý. Po ní přišel policajt, zabubnoval a říkal: *Na vědomost se vám dávě, podlévá usnesení slavněj obecni rady, horných a valnej hromady všechých kopáčů a občanů, že se začne s vinobraním od zejtrka hodiny osmej. Všeci se zejdu v starostovej būdy, tam se hora otevře a potom teprv se všeci do vinohradu pustijú. Nech se žádněj nepovazít neposlechnút, lebo bude přísne potrestanej. Po jeho odchodu zazněla píseň Až budem hrozny sbíratí.*

Před závěrem ještě promluvil starosta: *Vážení, milí, horní, doiní, domácí aji pšespolní! Konečně sme se dočkali toho, že naše hrozny dozrály a zvú nás, abysme jich pozbírali a z nich dobrý vinečko nadělali. Dalo nám to hodně práce, než sme se tohoto dňa dočkali. Děkujeme Všemohúcímu, že našu prácu požehnal, chránil naše vinohrady ode všeho zlyho a dopřál tejto úrody k našemu obveselení. Včil hrozinky pozbíráme, vypresujeme, burčáku aji vinečka uděláme a při dobrým zdraví a dobrým moku budeme se veselí až do tak roku. Temato mojema slovama otevřím včil horu, aby vydala odměnu za těžkú prácu našu.*

Starosta pak obřadně utrl hrozen a odcházel.

Dál třikrát zatroubil první hotař a horný zvolal: *Hora se otevřela, přestalo hlídání. Ještě jednou zazněl zpěv sboru písní Vinečko, né voda. Na úplný závěr zabubnoval policajt a oznámil: Na vědomost se vám dává: Včil ste všeci viděli aji slyšeli, že je hora otevřita. Nezbyvá nic inšeho, než pobrat rychlo doma puťynky, škopky, voze s keďama a vydat se do vinohrada sbírat zaslůženú úrodu.*

Při odchodu ze scény zazněla píseň „Vinohradem putnu hroznú milá nese“.

ODEŠEL KAMARÁD

Nedávno zemřel můj přítel František Doležal. Kamarádili jsme se spolu od školních let. Tehdy jsme se také scházeli dvakrát týdně při cvičení jako žáci Sokola. I když já jsem bydlel na dolním konci a on na horním, byli jsme kamarádi.

V době našeho dospívání, tak kolem dvaceti let, jsme se u rodičů začali hrát na hospodáře. K tomu patřilo také zajít do hospody U Dvořáčků v Němčičkách a občas zajít do našich sklípků okošťovat po vinobraní burčák, a pak mladé víno. Jednou u toho, jindy u druhého. Bylo nás asi pět, co jsme se takto scházeli. Franta měl zvlášť individuální povahu. Rád se sázel o všechno, protože si dobře pamatoval kdy a kde se kdo narodil, jakou vychodil školu, kolik kdo vysadil vinic a sadů, kolik kdo poseče arů jeteliny a obilí za půl dne, kdo si hodí 50 kg obilí v pytli na rameno, jak je kdo silný chlapík. On sám byl silný a pevný chlap.

Vzpomínám na jedno nedělní odpoledne, kdy se nás u něho sešlo asi pět na dvoře. Bylo to po žních a oraly se strmiska; té orbě se říkalo podmítání. Na dvoře u Doležalů ležel pluh a Franta na nás, kdo zovíne pluhní kolečka desetkrát nad hlavu. Já říkám: „Tak to ukaž!“ On je hned chňapl a desetkrát zvedl nad hlavu. Pak je ještě zvedl asi dva chlapí. Já jsem věděl, že je nezvednu, poněvadž jsem měl slabší postavu, a tak když na mě přišla řada, říkám mu: „Franto, já je zvedám denně dvakrát na vůz a z vozu, tak proč bych je měl zvedat ještě v neděli, kdy se nemá nic dělat?“ Ale on stále na mě, ať to zkusím. Naše zápolení pozoroval jeho otec v modré zástěře. Dodnes si pamatuji, jak mu říkal: „Ty osle, ty myslíš, že Mirek je tak blběj jako ty, aby zvedal v neděli kolečka?“

V práci na polích a kolem hospodářství nám čas utíkal. Všichni jsme hospodařili stejně. Až přišel konec padesátých let, kdy došlo v zemědělství k velkým změnám. V letech 1958 - 59 nás většina vstoupila do JZD. Tam jsme se při práci scházeli denně 20 let. Já jsem dělal chvíli agronoma, a pak několik let vedoucího sadů. Měl jsem čtu chlapů a pár koní. Sklízeli jsme a prodávali všechno ovoce od třešní, přes meruňky až po jablka. Chtěl jsem v čete i Frantu a jeho švagra Bartoše. Věděl jsem, že když je pošlu na jakoukoli práci, tak ji udělají poctivě. Stejně, jak se to dělávalo doma. Zakládali jsme nové sady merunek (Kocůrky, Šumperky, Tálky), dělali jejich řez i jiné práce.

Při tom všem stále pokračovaly zmiňované sázky. Já jsem s Frantou jednou prohrál 100 korun, otec Benda dokonce 2000 korun. Ty jsme Frantovi vypíatili. Franta prohrál, co si pamatuji, jen jednou, ale to pořádně. Sázka byla s Jendou Hanzálkem a Vlastikem Průdkem. Dnes si už nevzpomenu, o čem ta sázka byla, ale ve svojem sklepě Franta prohrál vědro moc dobrého traminu. Chlapci vzali na dvoře kolečka, vědro na ně naložili a jeli domů. Franta se za nimi jen smutně díval. Hoši, když dojeli do půl uličky ke škole, došlo jim ho líto, otočili se a víno mu zavezli zpátky do sklepa a dali na kantýně. On řekl: „Vždyť jsem to prohrál!“ Ale byl rád, že to vrátili.

Tak to je pár perliček z našeho života, který utekl jak voda. Franta byl pracovitý a poctivý chlap, žádnému by nevzal ani stéblo slámy a žádného neošdil. Když byla nějaká humanitární sbírka, ať to bylo na hřbitov, kostel apod., vždycky přispěl, a nemalou částkou. Mirek Šeda

Poznámky JS:

1) Pan Dvořáček, který měl pronajatý obecní hostinec, byl zřejmě jediným němčičským občanem, který si postavil sám letadlo. Jeho pokusy vzlietnout od větváku už úspěšně nebyly. Po válce měl fotoateliér v Mikulově.

2) Sázka o vědro traminu byla podle vzpomínky pana Jendy Hanzálka mezi Františkem Doležalem a panem Vladislavem Kopňovou o to, bude-li do večera pršet.

VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ A CHODNÍKY

Starosta obce si dovoluje požádat občany naší obce, aby dbali o údržbu chodníků, a to hlavně v zimním období. Tam, kde je to zapotřebí, srovnajte nerovnou dlažbu, aby chodníky sloužily svému účelu. Ty nejsou v žádném případě určeny k parkování motorových vozidel. Vozidla na chodníku brání volnému průchodu občanů. Chodci vstupující kvůli neprůchodnému chodníku na vozovku, jsou pak ohrožováni projíždějícími vozidly, a může při tom dojít k úrazu. Tomu musíme předcházet a neohrožovat bezpečnost chodců ani bránit provozu motorových vozidel. Předejdeme tím případným možným úrazům nebo haváriím.

Co o tom říká zákon o obcích v § 34:

Veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Obecní chodník je tedy veřejným prostranstvím, jeho znečištění lze posoudit jako přestupek proti veřejnému pořádku a dále postupovat v souladu se zákonem o přestupcích.

Obec může zákaz volného pobíhání domácích zvířat upravit formou obecně závazné vyhlášky a stanovit v ní povinnost majitele zvířete odstranit škodu (znečištění) způsobenou zvířetem. Za tento přestupek lze uložit pokutu do 30 000 Kč.

V zákoně o pozemních komunikacích je zakotven zákaz znečišťování nebo poškozování silnic a místních komunikací, jejich součástí a příslušenství. Chodník je součástí místní komunikace podle §12. Vlastník nemovitosti, která v zastavěném území obce hraničí se silnicí nebo s místní komunikací, odpovídá za škody, jejichž příčinou byla závada ve schůdnosti na přilehlém chodníku, která vznikla znečištěním, náledím nebo sněhem. Původce znečištění je povinen toto znečištění odstranit a uvést pozemní komunikaci do původního stavu; nestane-li se tak, je povinen uhradit vlastníkovi této pozemní komunikace náklady spojené s odstraněním znečištění a uvedením pozemní komunikace do původního stavu. Ten, kdo způsobí závadu na sjízdnosti a schůdnosti silnice nebo místní komunikace, dopustí se přestupku a může mu být uložena pokuta do 10 000 Kč.

Tyto předpisy říkají, že místní komunikace jsou schůdné, jestliže umožňují bezpečný pohyb chodců, kterými je pohyb přizpůsobený stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu těchto komunikací a povětrnostním situacím a jejich důsledkům. A dále že závadou ve schůdnosti se rozumí taková změna ve schůdnosti pozemní komunikace, kterou nemůže chodec předvídat při pohybu přizpůsobeném stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu a povětrnostním situacím a jejich důsledkům.

Tolik znění právních předpisů. Snažme se proto předejít nepříjemnostem s výše uváděnými věcmi.

SJEZD RODÁKŮ

O návrhu na uspořádání sjezdu rodáků jsme se v Němčičském čtení již zmiňovali. Na jednání obecního zastupitelstva byl tento problém také projednáván a byla mu věnována první informativní schůzka zainteresovaných organizací a občanů. Žádáme občany, aby svoje nápady, rady a jiné podněty ke sjezdu rodáků vložili do schránky na připomínky v bodové OÚ nebo se osobně zúčastnili schůzky, která se tímto problémem bude zabývat. Je stanovena na 16. 1. 2004 v 17 hod. v zasedací místnosti OÚ.

LEGISLATIVA PRO VINOHRADNICTVÍ A VINÁŘSTVÍ po vstupu ČR do EU

V č. 3 Němčického čtení jsme pěstitelům révy vinné sdělili, že nezaregistrované a nepřeregistrované vinice z roku 2001 budou vyřazeny z registru vinic. Hrozny a vyrobené víno z těchto vinic nebude možné legálně prodávat a na tyto plochy se nebude vztahovat právo na obnovu výsadby, v krajním případě může být nařízena jejich likvidace. Z toho vyplývá, že obnova vinic bude možná na základě práva na opětovnou výsadbu. Toto právo získá pěstitel nahlášením na UK ZÚZ, který je odpovědný za registraci vinic a správu viničních tratí v jednotlivých oblastech.

Po nahlášení likvidace vinice na předepsaném formuláři přidělí ústav právo na opětovnou výsadbu pěstiteli, který tímto právem bude moci disponovat nejméně 5 let. Pěstitel může toto právo uplatnit ve stejné viniční trati nebo vinařské obci. S tímto právem může nakládat jako vlastník, tzn., že je může prodat jinému pěstiteli.

V roce 2002 bylo vysazeno celkem 1016 ha, v tomto roce zaevidoval Vinařský fond žádosti na výsadbu 1259 ha s možností na využití dotaci MZ ČR. Je tedy nanejvýš nutné plochy vinic větší než 10 arů zaregistrovat ještě před vstupem ČR do EU. Je dobré zaregistrovat dobrovolně i plochy menší. Je pravděpodobné, že ve viničních tratích budou zakázány nové výsadby i o ploše kolem 5 arů v případě neregistrovaných vinic. Obnova registrovaných vinic bude možná pouze na základě registračního práva.

Po vstupu ČR do EU (květen 2004) mohou být pěstitelé za nově vysazené vinice bez povolení sankcionováni, případně může být nařízena likvidace nepovolené vinice. Pro všechny pěstitele, kteří budou chtít pěstovat révu vinnou, a to i v malé výměře kolem 5 arů, doporučujeme tyto plochy zaregistrovat na předepsaných formuláři u UKZÚZ Brno - OTK Znojmo. Tiskopisy pro registraci získáte u pana Boleslava Kopřivy. Posledním termínem je konec ledna 2004.

STARÉ NÁZVY MĚST A OBCÍ

Břeclav	=	Lundenburg	Vranovice	=	Prenwitz
Hustopeče	=	Auspitz	Břeží	=	Praittesprun
Mikulov	=	Nikolsburg	Šakvice	=	Čičovice
Lanžhot	=	Landshut	Hrušky	=	Birnbaum
V. Bílovice	=	Pelbitz	Zaječí	=	Zaieshi
Lednice	=	Eisgrub	Bořetice	=	Poratiz
Kobylí	=	Cobile	Krumvíř	=	Grunwies
Rakvice	=	Rakwitz	Kurdějov	=	Gurdau
Šitbořice	=	Jestbořice	Vrbice	=	Michelsdorf

KDO NÁM NADĚLUJE POD STROMEČEK

Je tu opět prosinec - poslední měsíc roku a s ním i všechny radosti kolem nadělování dárků. Podívejme se po světě, kdo v tomto období dárky naděluje.

FINSKO	V této zemi má vánoční nadílku na starost bělovlasý dědeček Velký Ukko s vysokou červenou čepicí.
ŠVÉDSKO	Domy obchází malinký a přhrblý dědeček Jultonten v doprovodu skřítků a pidimužiků
HOLANDSKO	Dárky naděluje vánoční koník nebo Mikuláš (Sinterklaas) provázený mouřenínem
NĚMECKO	Weinachtsmann chodí v dlouhém pláští s kapucí, s rezavými vlasy a vousy
FRANCIE	Père Noel je oblečený celý v bílém -
ANGLIE	Santa Claus chodí i v USA a v dalších anglosaských zemích. Je to něco mezi Mikulášem a dědou Mrázem
RUSKO	Nadílku obstarává děda Mráz společně se Sněhurkou, ale to až na Nový rok
ŠPANĚLSKO	Nadělují Tři králové, ale už na Štědrý den
ITÁLIE	Mezi všemi nadělujícími je to jediná žena - Befana. Je dost nevzhledná a stará, spíše čarodějnice. Dárky nosí až 7. ledna. Funguje tu také Ježíšek, kterému říkají Babbo Nataie
NORSKO	Dárky naděluje dětem vánoční koza nebo skřítek Misen
ČESKO	Ze všech nadělujících je asi nejroztomilejší náš Ježíšek
RAKOUSKO	Stejně jako u nás je to Kristkind

Starosta obce a obecní zastupitelstvo
přejí všem občanům NĚmčiček a čtenářům NČ
v nastávajícím vánočním období
a v celém roce 2004
vnitřní pohodu, dobré vztahy, mir v duši a spokojenost v rodině

NĚmčičské čtení vydává Obec NĚmčičky, 691 07 NĚmčičky 221, IČO 283401, tel. 519430750. Šéfredaktor mgr. Jaroslav Slezák, zástupce Boleslav Kopřiva. Vydáno v NĚmčičkách dne 28. 11. 2003, 230 výtisků, výtisk zdarma. Vychází čtyřikrát ročně. Registrační číslo 370010299.